

Unghvár, július 2.
1864.

FELVIDÉK.

Második évi folyam
27. szám.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

S

az ungh- és zemplénmegyei gazdasági egyletek, az ungh-szeredai borászati társulat,
és az unghmegyei takarékpénztár

HIVATALOS KÖZLÖNYVE.

Megjelen minden Szombaton
Előfizetési ára: Egy évre 6 for.
Fél „ 3 „

Hirdetések jutányosan közöltnék.

Felolós szerkesztő s kiadó tulajdonos
Bánóczy Ferencz.

Szerkesztő és kiadó hivatal, hová a kéziratok és
előfizetési pénzek küldendők, kis-híd utca
Özvegyi ház első emelet.

A felső-magyarországi állandó szin- társulat ügyében.

A „Felvidék 25-ik számában egy cikk je-
lent meg, melyben a kassai- jelenleg Ungh-
várott működő szintársulat állandósítása ajánl-
latik Felső-Magyarországon.

Azt hiszem, hogy nemesak én, de általában
minden magyar ember a felvidéken — szívből
magáévá teszi a felhívott cikkben megpendi-
tett eszmét, s teltsége szerint örömet fog ál-
dozni néhány forintot, hogy a felső megyék-
ben a magyar színészetet meghonosítsuk.

Azt mondja a többi közt az említett cikk
tisztelt írója hogy „itt áldozni tulajdonképen
nem is kell, csak sorakoznunk saját szellemi
élveink szempontjából;“ s azt mondom én, hogy
ha semmit sem élvezünk is, sorakoznunk kell e
nagy eszme keresztl vitelért már csak azért is,
mert valamint elvitázhatalanul áll az, hogy
Felső-Magyarországon s főleg annak fővárosá-
ban Kassán nemzeti nyelvünk művelése s
terjesztése tekintetéből szükség es az apostolosko-
dás, ugy azt is bizonyossággal állíthatom, hogy
ha még egyszer s különösen most megbukik a
magyar színészet ügye Kassán, akkor ismét
elmulhat s el is fog mulni egy pár évtized,
mig oda fogunk vergődni, hogy a most netalán
elejtendő szent ügyet, a magyar színészet ügyét
abba a stádiumba vezessük vissza, a melyben
jelenleg áll.

Mit tettek azon lelkes s tiszteletre méltó
honfiak, kik e társulat működését Kassán állan-
dósítani igyekeztek, arról leginkább tanusko-
dik azon öszveg, melyet alig egy pár hó alatt
felmutattak.

Én ugy tudom, hogy ama 36—40,000 for-
rinthoz Abaujmegyén s különösen Kassa váro-
sán kívül, a szomszéd megyékből vajmi kevéssé,
egy szólván semmivel sem járultunk; pe-
dig ez ügy nem Abaujmegye sem Kassa váro-
sáé, de Felső-Magyarorszáé — és az egész ha-
záé.

Kassa városa a téli időnyre elláthatja tehát
e szintársulatot, de hogy és hol keresik ki an-
nak tagjai, illetőleg az igazgatók (mert ugy
tudom, hogy a tagok biztosított fizetéssel van-
nak ellátva) nyáron át a havi gágét? Sehöl.

Bár mit tegyen is a Kis- Ungh ezen szin-
társulat érdekében, még is alig ha nem ma-
rad egy kis deficit . . . nem azért, mintha az
unghvári és vidéki közönség nem pártolná őket,
mert még eddig, mint a Felvidékből értesülünk
elégé pártolja, de nem fedezheti az igazgató-
ság által felépített, s körülbelül 1000 forintra
menő szinkör építési költségeit a napi be-
vétel.

Tegyünk tehát, mert tennünk kell saját
magunkért, s tegyünk annyit a mennyit nyo-
masztó anyagi viszonyaink tenni engednek.

Mi légyen teendők, azt intézze el min-
den városban nevezetesen Unghvárott, S. a. Uj-
helyben, Eperjesen és Lőcsén egy-egy fiok co-
mité, mely magát a kassai színházi anya-comi-
téval összeköttetésben tartandja.

Addig pedig mig ezen comiték megalakul-
nak, mondjunk köszönetet a kis Unghvár-me-
gyének, hogy ezen felső-magyarországi állandó
szintársulat ügyét oly lelkesen felkarolá.

Reméljük, hogy Ujhely a lelkes és fényes
Zemplén székvárosa sem fog hátramaradni. *)

Irtam S. a. Ujhelyben 1864. évi június 25.

... ó . . . r.

A szobranci versenyszántás és ló- futtatás 1864 jun. 21.

Gazdasági egyesületünk, mely rövid egy évi
fenállása alatt mindenekelőtt a megye közgazdasá-
ti érdekeinek következetes figyelmét tette felada-
tává, működése körét nem annyira meddő tanács-
kozással s költséges (épen azért nálunk kivihetel-
len) mintagazdaság felállításában, mint inkább ab-
ban kereste; hogy ugy bizonyos gazdasági irány-
eszmék meghonosítása körül, mint maga az egyesü-
leti élet megkedveltetésén fáradozott. S valóban
gyakorlati jelentőségét egyesületünk a megyei gaz-
daközönség elismerésében nyerheti meg egyedül.
Mindenn oly alkalom tehát, mely egyesületünk által
a gazdaközönségnek bizonyos gazdasági irányeszmék
foganatosítása érdekében nyújtván, a gazdaközön-
ség által lelkesen fel is karoltatik, csak az egylet
megszilárdulását s ebben a közönség közgazdasági
érdekeinek fejlesztési lehetőségét eredményezi. Az
eszme, mely körül egy egész megyei gazdaközönség
egyesületi körében versenyre buzdittatik, lehetetlen,
hogy előbb utóbb ezeket s ezeket a haladás ösvé-
nyére terelve, közgazdasági tényezővé ne válják.
A versenyszántás s lófuttatások rendezése a czélsze-
rűbb s tökéletesebb földmunkáltatást s az igaerő
fejlesztett tenyésztését eredményezendi. — Az ered-
mény azonban, mint minden ilyes fordulatoknál
csak évek múlva szemlélhető. Az eszméknek fejlő-
désükhöz nemesak tért, de időt is kell engedni.
Ez okból rendezi egyletünk versenyeit évenként s
pedig vidékenként másutt.

Igy a múlt évben Kapos városában megtartott
fényes sikerű verseny Szobránrczra tétetett át;
hogy itt is, e vidéken hadd ébredjen egyesületi lo-
bogóink körül nemes versenyre a gazdaközönség;
hadd foglaljunk uj tért egyleti működéseinknek. S
az egylet által itt rendezett emez ünnepély várako-
zásainkat kielégítve, csakugyan ismét a legdíszesebb
lefolyásu volt.

A megye összes birtokos osztálya s értelmi-
sége sorában üdvözölte Petrovay Ákos alelnök a
szomszéd Zabolch (b. Horváth Gedeon elnöklete
alatt: Ibrányi Lajos, Pilsy László) Zemplén (Vla-
dár Kristóf elnöklete alatt: Bujanovics Frigyes s Re-
zső, Bernáth Dániel, Batta Pál, Pilsy Ferdinand,
Vladár Ervin) megyei, ugy az országos gazd. egy-
let (Vezerle János) küldöttségeit. A szomszéd köz-
ségekbel pedig a nép, habár nem is rendkívüli
nagy számban, még is elég sűrűen hullámozott fel s
alá; inkább a néző, mint a résztvevő szerepét vi-
vén. A bájos megyei s szobránrczfürdői hölgyvilág a
szomszéd megyék vendég koszorujában pedig már
kora reggel jelent meg díszes fogatain a verseny-
helyiségein s a körülbelül 200-ra menő csinosabbnál
csinosabb kiállításu uri fogatok, a bíróság részére
galyakból készült sátor körül helyezkedtek el fél-
körben.

*) Mi is azt hisszük. Ami pedig a vidéki co-
mité teendőit illeti, arról lapunk közelebbi számai-
ban egy kimerítő értekezést közlendünk.

Szerk.

A verseny helyiségeit gr. Török Napoleon volt
szíves a város alatti birtokából átengedni s azt több
lelkes egyleti tag (Csuha Mihály, Fekete Vincze,
Ibrányi Lajos, Iváncsy István, gr. Sztáray Béla)
közreműködésével a legesinosabban feldíszítették.

A versenyszántásra 19 eke jelent meg;
16 két ökrös, 2 négy ökrös, s 1 egy lovas fogatu.
A versenyzők pedig állásukra nézve 15-en béreseek
4-en gazdák. A szántás, tekintettel a hosszas szá-
razság folytán becserepedett, de e vidéken kü-
lönben is általán egyenetlen talajt, eléggé sikerült-
nek mondható. A bíráló bizottmány, többen a kikül-
döttek közül meg nem jelenvén, a helyszínén ek-
kép alakult meg Kandó Kálmán elnöklete alatt:
Baliga Gusztáv, Fekete Vincze, Hlavathy János,
Petrovay Leőkös, Pongrácz Béla, Sztankóczy Gás-
pár, gr. Sztáray Tivadar. — A versenyzők közt a
díjak ekkép osztattak ki:

- 1) 2 arany, 5 ezüst ft. Magyar János (4 tu-
lokkal, Vidats eke) Ibrányi Lajos bérese Jenkéről
- 2) 2 ar. 3 ez. frt. Ondila György Vidats
eke, Ibrányi Lajos bérese Jenkéről.
- 3) 1 ar. 2 ez. ft. Óságh Mihály Csuha Sándor
bérese Császlóczról, ottani vaseke.
- 4) 1 ar. 2 ez. ft. Huresán Mihály gr. Sztá-
ray Béla bérese Vajnatináról, remetei vaseke.
- 5) 1 ar. 1 ez. frt. Punykó Mihály bérese
Császlóczról, ottani vaseke.
- 6) 1 ar. 1 ez. ft. Rusznyák Mihály Iváncsy
bérese Tibáról.
- 7) 1 ar. 1 oszt. frt. Nádasdy Mihály, gróf
Apponyi György bérese Bezöröl, nagy-mihályi vas-
eke. —
- 8) 1 ar. 1. oszt. frt. Tóth József bérese Csász-
lóczról.
- 9) 1 ar. 1. oszt. frt. Rizsik Mihály Fekete
Vincze bérese Szobránrczról Vidats eke.
- 10) 1 ar. 1 oszt. frt. Tarhovitzky Mihály
bérese, faeke.
- 11) 4 ez. fr. Bihari András gazda Kereszt-
ről, faeke.
- 12) 3 ez. frt. Száda Sándor bérese Császlócz-
ról, vaseke.
- 13) 2 ez. 1 oszt. frt. Szvonyik János bérese
Bezöröl, vaseke.
- 14) 2 oszt. frt. Maresch János cseh beván-
dorolt Tibáról, egy lovas cseh vaseke.
- 15) 2 oszt. frt. Bihari János gazda Kereszt-
ről faeke.

Még ezen felül Szücs János gazda Kereszt-
ről, faekével, 2 frt díjazásban részesült.

A Baliga Gusztáv egyleti tag által a remetei
hámból kiállított ekék szerkezetükre helyeseknek
találtattak; csak a vas feldolgozása igényelne tisz-
tább kezelést.

A versenyszántás bevégezése után 11 felé
mindenki a lóverseny helyisége felé tódult. A
két verseny helyiség közt elnyuló országutat a nézők
tömege lepte el. A közönség a pályatértől karfakkal
volt elrekesztve. Az indulási s megérkezési pontok
lobogókkal voltak jelezve. A futások közti időköz
az unghvári zenetársaság válogatott darabjai töltöt-
ték ki: a hölgyvilágot frissítőkkel Özvegyi ezkrász
látta el. Az idő, mely a versenyszántás alatt majd
nem kiállhatatlan hő volt, dél felé borossá vált s
igy a legkedvezőbbnek mondható. A futások a leg-
szébb rendben folytak le s a közönség általános ér-
dekelttségével találkozottak. Pályabírák: Petrovay
Ákos elnöklete alatt: gr. Hadik Béla, gr. Sztáray B.
Intézők: Csuha Mihály, Drávetzky Aurel, Ibrá-
nyi Lajos, Petrovay Bogdán, gr. Sztáray Béla, s b.

Vécsey Lajos. Tekerreügyelő: Ibrányi Lajos. Indítók: Drávetzky Aurel s Petrovay Bogdán. — A futások sorát a földészek kezdték meg következő eredménnyel:

1) Tomko György Ubráról, Csillag 5 év. f. m. 5 ar. 1 ez. ft.

2) Szabó István Csepelyből, Huszár 8 éves p. h. 3 aranyat.

3) Kovács István Mocsárról, Sugár 8 év. f. h.

4) Pavelkó János Jenkéről Dáma 5 év. b. p. k.

Egri János Pályiból Dáma 4. év. s. p. k.

Tér 800 öl. Kezdetben mindjárt nagy iramban indultak s szorosban egy tömbben érkeztek be 50 öl. a cél előtt Huszár vezetése alatt; itt azonban kivált Csillag s 3 ló hosszal érkezik be Huszár előtt. Sugár Dámát egy löféjjel előzte meg, miért is a választmány a 4-ik Pavelkónak 5 ft jutalmat adott. Csillag diadala annál érdekesebb volt, mert a közönség a tavali Kaposi győzelmük által már ismert Huszár s Sugár felé hajlott véleményében. —

II) A zasszonyságok díjára:

(egy arany serleg) versenyeztek:

1. Gr. Forgách László Helene, ap. Tummel-dich any. Gemina id. p. k. kék test, veres ujj s sapka; teher 142 font lovagolta a tulajdonos.

2. Vladár Ervin Csárdás ap. Little Harri; 5 év. p. h. fehér kék csikos, test kék sapka; teher 122 font; lovagolta Drávetzky Aurel.

3. Gr. Sztáray Béla, Eszther, ap. Little Harry any. Ilona 5. év. p. k. sárga test, kék szalaggal s sárga sapka; teher 122 font, lovagolta a tulajdonos.

Tér a pálya másfélszer körül. Tét 10 frt. A 3-ik tételét mentette. A tétösszeg a második lóé.

Elcinte csárdás, azután Eszther vezet; Helene utolsó.

Elsőzben a célponthoz mindhárman visszatartva lovaikat ily sorban érkeznek be. Itt azonban Helene erősen előre nyomul s a pálya 1/4 ig Esztherrel egy vonalban halad. Ekkor Eszther elmarad s Helenet Csárdás féllóhoszra behuzza a pályatér közepén. Itt Eszther feladva a versenyzést egészen elmarad s a pálya 3/4-ig Helene s Csárdás egyenlő iramban gyorsan haladnak. A fordulónál Helene jóval előre nyomul, de Csárdás behuzza, 100 öllel azonban a cél előtt Helene határozottan kiválik könnyen s nagy előnnyel érkezvén be.

III) A lovászdijra versenyeztek

1. Fekete Vincze, Bella 4 év. p. k. 4 db. arany.

2. Gr. Török Napoleon Sátán 4 év. b. p. h.

1 ar. 7 ez. ft.

3. Pálffy János Sárkány 6 év. b. p. h. 7 ez. ft.

Ibrányi Lajos Lilla 4. év. s. k.

Romátkay Mihály Pajkos 6 év. p. h.

Lovagolva lovászok által. Tér a pálya egyszer körül. Sárkány vezet az egy csomóban haladókat. Az utolsó fordulaton azonban a mindig visszatartott Bella erősen előre nyomul s nagy előnnyel érkezik be.

IV) Ügető verseny

Két lovas négy kerekű szekereken. Tér a pálya egyszer körül. Tét 10 frt, tét összeg e nyerő. Minden szekeren egy uri kocsis s egy bíró. Versenyeztek:

1. Ibrányi Lajos s Vezerle Zsigmond. Ibrányi nagy előnnyel nyer (6. p. 30 m. p.)

2. Kurzweil Heinrich s Csuha Mihály. Kurzweil nyer (8 p. 10 m. p.)

3. Ibrányi Lajos és Latinovics László. Ibrányi nyer (7 p. 10 m. p.)

A nyertesek közt az új ügetés a hirteleni borulást miatt meg nem történhetvén, a tétösszeget osztották. —

V) Ugrató verseny:

Három láb magas gáttal. Díj egy lovagló ostor több versenykedvelő által ajánlva, tér a pálya egyszer körül. Tét 10 frt. a második tételét menti. Versenyeztek:

1. Gr. Sztáray Béla, Nyalka 4 év. p. h. ap. Little Harry; teher 125 font, sárgatest kék szalaggal s sárga sapka; lovagolva a tulajdonos által.

2. Gr. Sztáray Antal, Ir. a 6 év. s. k. arab aszlanfaj; teher 126 font; sárga test, kék ujj s sapka, lovagolva Drávetzky Aurel által.

Jánosi Elzáért bánatot fizetett.

Az indulás 50 öllel a cél előtt törtévé, Nyalka a gátot könnyedén s tisztán ugorta s folyton vezet, a mennyiben a belső oldalon halad; Irma is mindvégig egyenlően iramodik vele. A célpont előtti gáton az ugratás még egyszerre történik; de ek-

kor Irma kissé megállapodván, jóllehet lovasa sarkantyú s ostorral ismét hatalmas iramba hozza s Nyalkát a célnál be is huzza; mégis Nyalka is ezalatt egész kinyújtott testtel haladván, egy löfej s fél nyakkal Nyalka lesz győztes. —

A verseny bevégeztével a díjak, elnök Petrovay Ákos s a választmány jelenlétében Csuha Sándor pénztárnok által a nyerteseknek, az elnök alkalmi megjegyzései mellett kiosztatván, az egész nagyszámú közönség a szobránczfürdői helyiségekbe rándult, ahol is a sétatér dús lombozatu fasora alatt az izletes terítékű asztalok mellé csakhamar letelepedtünk. A megye köztekintélyű legtisztesebb férfait, hővérű fiatalosát, bereghi, bihari, szathmári, szabolcsi, zempléni s pesti kedves vendégeinket együtt láttuk itt a legszebb hölgykoszorúban, mi valaha e földöt díszítette. S valóban szerencsés ötlet volt hölgyeinktől, hogy ők is részesei lőnek a közebédnek. Az ünnepélyeségen keresztül, mi mindig jelzője lesz egy ily lakomának, a kedélyesség s vidámság csilámlott át, a nökkeli társalgásnak e hü kísérői. Mi természetesebb, hogy e szellem lengette át, a felköszöntéseket is, miket az elnök Petrovay Ákosnak az egész közönségre, alóliat jegyzőnek pedig a küldöttsegekre mondott hivatalos üdvözlőket után Bujanovits Rezső, B. Horváth Gedeon, Torday Ede s Vezerle Gyula a humor s tréfás enyelgés hangjain hallattak a hölgyvilág éltetésére. E kedélyes hangulatot csak is Besze János az országos szónok, riadó hangja, merész szójátékai s ragyogó eszmemenetével volt képes ismét ünnepélyessé átvarázsolni, midőn az egész közönség leglelkesebb örömmiadásai közepette Bernáth Zsigmond a megye, majdan az ország Nestorára emelte üdvözlő poharát. —

Mindezekután méltó s díszes befejezést talált a nap a táncvigalomban, mit a fürdői vendéglős a fürdő izletesen feldíszített nagy teremében rendezett. Megyénk hölgyvilága körében láttuk Beregh, Bihar, Szathmár, Zabolcs és Zemplén legékebb virágait. Kivilágos kiviradtig hangzott fel a zeneszó mellett az igazi jó kedv.

A gazd. egyesület, melynek működési nyomában látjuk hogy haladás s fejlődés virul fel a közigazgatási téren, a mai napon társadalmilag is egyesítvén bennünket lobogói alatt, újra s ismét legkedvesebb visszaemlékezéseinkkel fonódott egybe! —

Vezerle Zsigmond.

Bereghből.

Munkács junius 27. 1864.

Tisztelt szerkesztő ur! „Ad rem,“ — azaz: tulajdonképen „ad pennam“ — és kezdjük meg az események registraturáját; egy idő óta annyi sok mindenfélét átélünk már, miszerint szűgyen volna egyetmást, amugy szomszédság jussán ki nem pletykálni közüle.

Legelső ezek közül a városi törvényszék megszüntetése! Beregszász város maga után rántotta filiáját! S miért? egy jámbor atyafi e kérdésre, azt válaszolta, miszerint keresztényi érzelmökkel és igazság szeretetökkel meg nem egyezik a perpatvarkodás! e szerint törvény és törvényszék felesleges — mi okból a „vox populi“ a hernhuter példájára, csupa keresztényi és elővi yázati szempontból jónak látta kitérülni az élők sorából, hogy még alkalom se kínálkozhassék a stömpli használatára. — Ha a zsidó közönség perlekedni akar hozasson magának saját költségén Egyiptomból vagy akár honnan egy rezervába levő törvényszéket, s ügyeik kezelése végett — colonizálja itt, de ők bizony felmondják a conventiót. S ugy lön! —

En e keresztényi intézkedésre annyit mondok, miszerint nagyon hasonlít a vak Sámson történetéhez, — kitől éltében vásott gyermek módjára reszketett az elrugaskodott nép s nem nyughatott míg üstökét, életerejének ezen depositumát meg nem semmisítette.

A „vox populi“ ezen diadala egész Ovid-féle metamorphosatiót eszközölt vagy idézett el a politikai elvek mezéjén. — A liberalisták és democrata hősök összetépték zászlójokat. — Még cigányaink is, miután a „requiscat in pace“ elhuzták, ide hagytak benünket s ki vándoroltak Lengyelországba, nem tartván benünket méltónak egy 2 garasos nótrára sem többé.

A mult héten hullát fogtak ki a Latorezből; egy fiatal, izraelita órás legényét; nyakán

két vágás volt! s nem régen indult el innen Galicziába kedvesével, kivél némi haragban élt és annak testvérjével, — a gyanyu ezekre van! s a bíróság a Judith-féle hősnő iránt a hatóság utján vizsgálatot indított.

Néhány nap óta Chartel Wirtschaftsraht ur időzik körünkben, ki új kinevezését s hivatalbai lépését, az uradalmak megtekintésével kezdette meg. — Hírlik azonban, hogy némi titkos vizsgálatok végett történik mind ez! Én nem tudom; bár azt mondja a példaszó: „nem zörög az ág, ha a szél nem fújja.“

Érdekes beszéd tárgy végre körünk minden rétegeiben a Véber praefectus ur bün-ügye, mely a hétszemélyes tábla által is trágyaltatva az első bírósági ítélet azaz egy hónapi fogság megállapított. A praefectus ur azonban a kegyelmi törvényszékhez folyamodott, e szerinte véletlen eset miatt a szerencsétlenség által reá kimondott ítélet megsemmisítésért. — Mi fog történni a jövő titka! csak hogy feszült figyelemmel várja mindenki az eredményt, s alig van hely, hol a találgatások szőnyegen ne forognának, el annyira, miszerint a praefectus ur méltán eldalolhatja e nóttát:

„Egész világ, rólam beszél, rólam beszél.“

rendes levelező.

TÁRCEZA.

Meddig . . .

Meddig gyötörnek még a vágyak
Mikor leszek teljesen boldog?
Mikor mondhatlak: én arámnak
Megnyerem-e majd ara-csókod?!

E gondolat hullámokon
Hányodik lelkem szüntelen,
Ezért redősül homlokom,
Jövő, — csak ezt mondd meg nekem!

Oh a jövő be némán hallgat,
Hidegebb, mint a sziklaszirtek,
Sziklás szirtek viszhangot adnak
A kinokat sohajtó szívnek.

Oh Istenem, reményimet
Ne vedd el a jövőbe,
Hadd üzzem el kétségimet . . .
A szenvedés elég, elég!

Halász Dezső.

Fény és arnyképek,

Hunyady János korából.

Helyettem, oh nemes barát,
Élestél s mentve lön hazád.
Diesön és szabadon,
Ha él, virágnak nemzedet,
Az véren váltott érdemed:
Örök hír hamvadon.“

Vörösmarty.

Lelkem előtt a multnak képei vonulnak át... látom a vérről pirosra festett tájakat, az öldöklő csaták vadpusztításait, fülemben csengnek a nemzetek jajkiáltásai, látom a vést, a pusztítást... Vissza száll a képzelet a mult időkbe és fáradtan tér meg annak emlékével... Nemzetek emelkedtek, nemzetek enyésztek el s a feledés terjesztő ki fölöttük éj sötét szárnyait; de áttör a lélek a feledés kétes homályain, áttör jelenből a multba s látja a duló csatát, az öldökléseket...

Lelkem honom történetén mereng, látom a fény s arnyképeket... Oly gazdag e hon története nemes tettek, önfeláldozó férfiak példáival, kik megtudták vetni az életet, akkor, midőn azt a nemzet boldogsága kívánta, kik ha áldozat kellett bátran s büszkén léptek elő: föláldozni életüket; meghaltak a hazáért, de élnek örökre a hazában, élnek míg élni fog magyar és áll a hon, melyen vérök pirosatakint ömle szét. De vannak arnyképek is, gyászbetűkkel írva be a nemzet történet könyvébe, hogy lássák azokat a késő unokák s tanulják kerülni őseik példaiból a hazát romboló honföbnt: önérdéket, s párttűtést.

Fény s arnyképeket akarok kiszakítani hazám

viharos multjából; fény s árnyképeket, melyekben bár nincsen rokon vonás, de melyek egymáshoz rendszeren oly közel állanak, hogy alig van jeles férfi, alig nagy hazafi a történet lapjain, kinek neve s korához jegyezve nem volna árulók és pártütők. Sparta örök emlékü királya s vezérének neve után a honáruló görög Ephialtes jó; Caesart a világhírű férfiut, a honfit és hadvezért a háladatlan fogadott fiu, Brutus gyilkolta meg; szóval a nagy jellemek s honfiak mellett soha nem hiányzottak szolga lelkűek, nem hiányzottak pártütők, önzők kik örömmel építék a közös romjain saját kéjvárukat, kik irigy szemekkel kísérték a jeleseket, kik önmaguk akarták gyilkolni meg a honfitárust, mert boldoggá akarta tenni hazáját s e boldogságnak utánna tette önmagát.

Leiom Hunyady Jánosnak korát s ebből bizton föl fogjuk ismerni azon kor fény s árnyképeit; a fölsimert képek nem fognak hatás nélkül állani előttünk; az elsőknél honszeretetre buzdulunk, az utóbbiak példát fognak nyújtani, s megtanítani, mit kelljen kerülni jelen és jövőben honfui köteleink között.

I.

1444-ik évben újkor viradt a magyar nemzetre, a Hunyadyak kora, melyet a történet-írók a nemzeti visszahatás korának neveznek.

Nem volt királya a magyarnak, Ulászló elcsesett s gyalázattal lön bevégezve a vármai csata. Nem volt királya ki boszúra rántsa ki hüvelyéből az ősi kardot, hogy lemossa a nemzet gyalázatát, hogy megboszulja az árulás miatt vesztett csatát, vagy legalább megvédje honát az ozman erő pusztításai ellen. Árván maradt a haza a legnehezebb körülmények között, nem volt királya. Fájdalmasan reng össze a honfi kebel, ha e korra visszanéz; a nemzet meghasonlott önmagával; azokat, kik tehettek volna a közügyben az ünérdek és önhaszon vezette Ez volt a kor, melyről Vitéz János egyik levelében írja: „az igazság elnémult, a szemérem minden féke összeszakított; az önkény hatalma minden jogot összezavart; a törvények és kötelekek ereje sirba omlott. A magány gyűlölségnek, a rablásoknak, fegyveres villongásnak tág kapu nyitott; .. a jog mértéke az erő hatalom lett, s a kedélyeket vészthozó nagyravágyás szállotta meg. Vakon rohannak a közveszélybe; nincs a bűnnek büntetője de annál több elkövetője. Összecuzva van a hit, eltűnt a nyugalom, megtárgultak a vérség kötelekői.”

Ilyen volt a kor, melyben Hunyady János élt, önző és pártütő, de ha körülmények törpítik vagy teszik nagygyá a férfiut, mennyivel nagyobb az, ki alacsony jellemek és legmostohább körülmények között emelkedik föl a hazafiság azon pontjára, melyen századok után is üdvözöltetik, mint nemzetének atyja és szabadjója.

A Várnánál elvérzett király helyett királyt kellett választani, szüksége volt a nemzetnek erélyes és bátor fejedeleme, ki elég erős legyen viselni a nehéz időnek terheit, s széteszlatni a haza egén föltornyosult felleget. De ki legyen király? E kérdésnél az ország föbbjei pártokra szakadtak, hiszen a hatalmasabbak mindannyian fejökön képzelték már a magyar koronát. Ily zavart helyzetben egy önzetlen hazafinak volt szerencséje megoldani a kérdést, annak, kiről Biharmegye a pápának írta: „Isten után benne látjuk az ország őrangyalát,” s ez Hunyady volt. Voltak számosan kik nem tudták, vagy legalább nem akarták hinni Ulászló elcsesett, csek megnyugtatóására határozva lön az országgyűlés, hogy követtség menjen Lengyelországba a volt magyar és lengyel király életéről biztos hirt hozni, s ha a kitűzött időre vissza nem tér Ulászló, helyébe Lászlót, Albert fiát emelik a trónra.

De László s vele a magyar korona Friderik kezében volt, ő vonakodott kiadni a nemzet ifju királyát; azért határozattá lön az országgyűlésen, hogy Frideriktől komolyan kell követelni a nemzet kincseit, s tudatni vele, hogy ha vonakodni fog a nemzet kívánatát teljesíteni, más királyról fog a nemzet gondoskodni, ki a hazát a jelen néhez körülményei között megvédni tudja.

A lengyel követek gyász-hirrel tértek vissza a hazába.

Friderik vonakodott kiadni a királyt és koronát. Anyja, mondá ő, reám bízta a gyermek nevelését és én megakarok s meg fogok felelni adott szavamnak. Adjátok át Pozsonyt rendelkezésem

alá, ott fog ifju már megkoronázott királyotok neveltetni, s ott fog őriztetni a magyar korona. Megértették a magyar követek Friderik fondorlatát s tudták mit kelljen felelni.

Mig a követek teendőiket végeztek, Hunyady János védte a hazát tanácsosul és karddal. A rendek kívánatára megfenyítette a Cilleyeket, kik az ország zavart viszonyai között szabadon folytatták rablásaikat; majd Pestre sietett, hogy ott a királyság és kormányzás ügyében a rendekkel végleges határozatot hozzon. Rákos terén a szabadban nyitott meg a gyűlés; kihallgattattak a Frideriktől vissza tért követek, s hogy minden viszálynak vége szakadjon Lászlót királyul ismerték el, s határozták, hogy magyar kezekben neveltessék; de a haza addig sem maradhat árván, mig felnő a gyermek király, s ezért mindannyian jónak látták kormányzót választani. Ki legyen a kormányzó? az kit a közvélemény és elismerés emel e méltóságra, ki leginkább érdemes arra . . . . . Hunyady János. Hunyady vonakodott elfogadni a nehéz felelettel járó hivatalt, de emlékeztették őt a rendek azonnal esküre melyben ezeknek engedelmességet fogadott, s így nem volt szabad visszavonulnia.

* Foglald el tehát nagy hazafi a feléd nyújtott pályabért, fogd kezébe a kormányzói pálcát, melyet érdemeidért nyertél, de melylyel inkább büntetve vagy, — foglald el a magas állást melyen ellemeid irigy mosolya üdvözöl.

(Folyt. köv.)

Vegyes.

Az ur gondot visel! A napokban a bécsi Praterből hazamenet következő párbeszédbe bocsátkozott egy bortól vagy sörből meglehetősen gyöngelábbon álló házaspár: „Látod anyjuk, ha az úrsorások mindenünket elvették is, de részegségünk csakugyan nem foglalhatják le.” Az ingadozó hitves egy kissé boszusan azt felelte: „De hát most már hová fekszünk le, miután az ágyneműt is elliczítálták?” Erre a férj, egy botlás következtében az árokba bukva, mondja: „Látod, a jó Isten ágyról is gondoskodott.”

— Szörnyü halál. Több évvel ezelőtt egy fiatal, szép, művelt angol hölgy, Dubb Ottilia, szüleivel együtt a Rajna mentén utazott. Gyakran megtörtént, hogy egyedül járt jegyzékkönyvecskéjével a gyönyörű folyó partján. Egyszer azonban a lohsteini fogadóból eltűnt, és többé nem tért vissza. Minden kutatás sikertelen maradt, s így a vigasztalhatatlan szülők lányuk nélkül térték vissza hazájukba. Tíz évvel később valami igazítani való akadt az ő Lachneck vár tornán. S ime ott a falomladékba félig eltemetve egy csontvázat találtak. Az arany óra, gyűrűk, csatok, s szalmakalap darabkák még fénylettek; ah! de hova lett az ifju Dubb Ottilia fénye?! Épen maradt naplójában, melynek uéhány lapján borzasztó sohajok és panaszok voltak, olvasható volt hajmeresztő sorsa. Fölment volt a torony végéig a gyönyörű tájon, egy recsesenés, és a fölszálló porfelleget azt adja tudtára, hogy a lépcső összerogyott. Ekkor ő rogyott ajultan össze. Újra életrebredvén, mindent elkövet, hogy alant észrevegyék. Lobogtatja kendőjét; haj, de a hajók elmennek mellette, és senki se figyel rá; megerőlteti hangját, egész elrekedésig, senki se hallja; be áll az éj, éji madarak repkedik körül; a nap és hold világol, ah, de sehol sem világol a menekülés reményesillaga! Reggel két fecske megy hozzá; oh mily vidáman csipegnek! Oh bár ő tudna repülni! Lehányja irókönyvecskéje beirt leveleit, de a szél elfújja, és emberi kéz nem érintheti. Le akar ugrani, de a lépcső bejárata az összeroskadás által el van torlaszolva. Vértő körmeivel kapar nyilást, s égető szomját a lecspegő meleg vérrrel enyhíti! Végre a távolból nevé hallja kiáltani, de az ő hangja már sokkal gyöngébb, semhogy odáig elhathatna, és senkinek se jut eszébe, hogy talán a toronyban, e régen összeroskadottnak hitt lépcső mögött lehetne elzárva. Be áll a második éj, és közelebb viszi végéhez, sorsát és panaszát leírja jegyzékkönyvébe. Ez sarköve. Most, hogy megtalálták, kinyomozták szüleit Angliában, mert az egész környék tudta, hogy az angol kisasszony elveszett. Végre az anya megjelent és könynyecivel áztatta a kedves hamvakat.

(M. S.)

— Waterlooi katonák. Junius 18. mint a waterlooi csata 49-ik évnapján, még 137 angol tiszt volt életben, hadnagytól fölfelé, ki csatában részt vett. Ezek között 21 tábornagy, 19 altábornagy 28 vezérőrnagy, 25 ezredes, 25 alezredes, 25 őrnagy és 4 kapitány.

— (XIV. Lajos madrigálja — [pásztori versecske].) — XIV. Lajos, francia király egy időben verskészítésre alta magát; Saint-Aignan és Dangeau urak oktatták, hogyan kell abban eljárnia. Egyik nap készítet egy kis madrigált, mely magának sem tetszett. Egy reggel mondá Grammont tábornoknak: Tábornok ur, olvassa, kérem, e kis madrigált, látott-e valaha ily rosztat? mert mióta tudják, hogy szeretem a verseket, mindenféleket hoznak nekem. A tábornok, miután elolvasta, mondá a királynak: „Uram, Felséged istenien itél minden dologban; úgy van, ez a legostobább és legnevetesegebb madrigál, melyet valaha olvastam.” A király elkezdett nevetni és mondá: „Nemde, ki ezt készíté az egy ostoba?” — „Felség, más nevet nem adhatni neki.” „Helyesen! mondá a király, el vagyok ragadtatva, hogy ön oly jól beszélt; én vagyok, ki azt készítettem.” „Ah! uram! ez árulás! Hogy Felséged átadta, én azt felületesen olvastam el.” — „Nem, tábornok ur, az első érzemények mindig a legtermészetesebbek.” A király végtelenül nevetett ez ostobaságon, és mindenki úgy fogja találni, hogy ez a legkegyetlenebb kis tréfa, melyet egy udvaroncznak tehetni — E—r.

Színház.

— Szombaton, junius 25-én Schinek Jozefa jutalmául adott a „Zsidó hölgy” nagy opera 5 felvonásban. A jutalmazott k. a. választása nem csak azért volt igen jó, hogy ezen [p r a z u] jabb francia zene darabok legjobbjai közé tartozik és Halevy egyik legsikereltebb műve, hanem azért is, mert a „Zsidó hölgy”, mint szereplő köréhez tartozó, fényes alkalmat nyújtott tehetsége kifejtésére. Az igen nagy számmal megjelent közönség — mindegyre növekedő zajos tapsok kísérete mellett — koszorukkal és bokréttákkal fogadta a jutalmazottat, ki főleg az első és második felvonásban előforduló magán-dalait teljes érzéssel, gondal és nagy hatással énekelte; játéka — mint mindig — most is művészi volt. Mindszenti Cornelia (Izabella) a második felvonásban előforduló magán-dalt szépen énekelte, s igen kedves hangja a hármásban is kitűnt. Marczel gyönyörű éneke és szabályos játéka megérdemelte a sűrű tapsot, melylyel a harmadik felvonás végén megtiszteltetett. Gerecs, szinte jól volt disponálva s feladatának derekasan megfelelt. A többiek nem rontottak. —

— Vasárnap, junius 26-án „A Lelencz” 80 arany pályadíjt nyert népszínmű Szigligeti-től. E darab, szerző sikereltebb művei közé tartozik, nagy kár, hogy Bertók jelleme nincs kellőleg körvonalozva. — Az előadás sikerült. Philippovicsné (Erzsike), Krasznai (Bertók), Berzsenyi (Péter komornik) művészileg játszottak. Szaploneczy Ida (Julesa) nehéz szerepében nagy szorgalmat fejtett ki s a közönség taps és kihívások által méltányolta igyekezetét, játéka elég ügyes s folytonos tanulmányozás által előhaladhat, azonban igyekezzeik elszokni a síró s beszédétől (mai szerepe tekintetben némileg találta,) s ne nyujtsa annyira a szavakat; helyesebb szavakat által kissé kellemetlen organuma is sokat nyerhet. Arczjátéka majd mindig egyenlő, a felindulásnak vagy meglepetésnek semmi nyoma, csak a mosolygás vagy sírás tesz rajta egy kis változást. Almási (Szentesi) Gúncziné (Sára) s a többi közreműködők is jól játsztak. — Közönség szép számmal. —

— Szerdán, junius 28-án „Linda” nagy opera 3 felvonásban. Az est dicsősége Melles Liszkát illeti, ki a czimszerepet kitűnő sikerrel énekelte. Az első felvonás kettősében Sirvállal (Gerecs) úgy a második felvonásban is Boisfleur nmarquis-val (Philippovics), valamint a harmadik felvonás finalejában nagyszerű jelenetei voltak. A t. művésznőnek „Linda” valóságos bravour szerepe, a sok virág s tapsvihar melylyel énekét s játékát folytonosan kísérték, a közönség elragadtatásáról tanuskodott. Philippovics (Boisfleur marquis) elegans, finom, kedélyes és minden tekintetben művészi játéka is gyakran zajos tapsokra ragadta a közönséget. Tanner (Antonio) és Marczel (Iskolamester) ma is egyaránt jelesül viselték magukat, valamint Gerecs is

(Sirval) ki azonban a magasabb helyeken (második felvonás) kissé erőlködött; de már a harmadik felvonásban egészen otthon volt, játéka igen jó. — Demjén Mari (Pierotto) a Savoyard dalt igen csinosan énekelte. A mai előadás annyira sikerült, hogy arról valóban nehéz kritikát írni. — Közönség közép számmal.

— Csütörtökön, június 30-án „Toll Hatalma“ melyben Philippovicsné, s Krasznai igen jól játszottak, az utóbbi azonban egy kissé túlzott — Továbbá „Egy nő, kinek két férje van“ Philippovicsné (Adolphine) Krasznai (Balot) Berzsenyi (Briserve) Almási (Barome) közmegelegedéssel működtek. Szaploneczai Ida nem rosszul játszott, de énekelt; tanuljon csak természetesebben beszélni, mindjárt jobb színésznő lesz. — Ezt követte **Carnaval** komoly kettős tánc, lejtek Malossy Luiza és tanítványa a 6 éves kis Ruth Cornelia mindketten kitűnő sikerrel, a kis tanítvány dícséretére válik tanítójának. — Ujráztatni is akarták, mint tegnap „Lindát“ de ma nem sikerült a hangadás. — Végül „Eleven holt házaspár“ Hagyma Péter Berzsenyinek úgy látszik debut szerepe, de azért sokkal szívesebben nézzük jobb darabban. Oly jeles színész mint Berzsenyi mindenben kitűnhet. —

Közönség igen szép számmal. —
— Szombaton, július 2-kén **MELLES LISZKA** jutalmául adatik.

M Á R T H A
vig opera 4 felvonásban. A jutalmazandó jeles művész mint a színházi közönség egyik kedvence nagy jutalom-játékra számíthat, s meg is érdemli.

Ujdonságok.

Lapunk — közbe jött akadályok miatt — lemaradván a mai postáról, t. előfizetőink kegyes elnézéseért esedeziünk.

* Városunkban egy „Tudakozó-intézet“ fog legközelebb megnyitni Weisze Péter vezérése mellett. Jó sikert kívánunk ezen mindenestire hiányt pótló intézet tulajdonosának.

* A szobránczi fürdőben mult hó 29-kén tartott péter-páli bál nem volt ugyan oly népes mint más esztendőkből, de mulatságra nézve sokkal többet ért az előbbiknél.

— S. a. Ujhelyben Prielle Cornelia a mult hó 26-án lépett fel az „Utolsó levél“-ben. Ott mulatása alatt számos kitértevényekben részesült, s igen szívesen látott vendég volt. — Gr. Károlyi Edéné radványi kastélyába is kivitte magával.

* Tokajból írják: hogy a Bodrog, de különösen a Tisza rendkívüli gyorsasággal emelkedik, mit az utóbbi gyakori eszéseknek tulajdonítanak.

* A ranki-fürdőben három bált rendeznek egymásután, és pedig július 3-án, 10, és 17-én — A kassai „műalmi részvénytársaság“ f. hó 4-én közgyűlést fog tartani, melyre a részvényes tagok meghívottnak.

* Rankon a mult napokban oly nagy felhőszakadás volt, hogy a fürdői vendégek alig tudtak menekülni; s az ottani kereskedő fabódját portékástól együtt elvitte a víz.

— Az unghmegyei takarékpénztár alapszabályai — mint halljuk már felsőbb megerősítést nyertek.

* Mint követésre méltó dolgot említjük meg Nógrádmegye kékkői járása főszolgabírájának Pellet János urnak a „Nógrádmegyei hivatalos hírlő“ 31-dik számában olvasható következő rendeletét: A községi elöljárók oda utasítottak, hogy a lakosságot a tűz és jég elleni biztosítás jótékonyágáról kitanítván, azt reábirni igyekezzenek, hogy vagyontukat az első magyar biztosító társulatnál, melynek minden városban, sőt némely községben is vannak ügynökségei, raját javuk miatt biztosítani ne idegenkedjenek. Hogy a községi épületeknek folytonosan biztosítva kell lenniök, azt az elöljárók az eddigi gyakorlatnál fogva is tudják; azonban ezuttal csak azért figyelmeztetnek mivel a mulasztásuk miatt netalán okozandó községi kár általuk lenne megtérítendő. (S—ny).

*) (Az első magyar általános biztosító-társaság) gazgatósága a főispánok, főispáni helyettesek, alispánok, fő-és alszolgabírák-, polgármesterek és községi elöljárókhoz, valamint a kerületek főnökeihez körlevelet intézett, melyben azokat fölkéri, hogy a biztosítás jótékonyágát látva, hatáskörükönél fogva a biztosítás terjesztésére közreműködni sziveskedjenek, s a községeket a tűzoltó eszközök jó karban tartására szólítsák föl. — E körlevélnek már eddig is örövendés

eredménye van, a menüiben több megyei főnök és községi elöljáróság a tűzrendőrség és elővigyázati intézkedések életbeléptetésén fáradozik.

* S. a. Ujhelyben egy „kisdoboz intézet“ létrehozásán fáradoznak. Ha jól emlékszünk, Ujhely városának még 1848 előtt volt ezelra körülbelül 1000 forintnyi tőke alapja.

* A „Magyar Képzőművészek“ három hónapra megszűnik, s akkor mint nagyszerű képes lap indul meg újra, jeles írók és művészek támogatása mellett, — ohajtjuk is, hogy induljon meg.

* Az unghvári főgymnásiumban a másod félévi vizsgák folyó hó 12-én fognak megkezdetni.

— Egy 132 éves ember halt meg a mult hóban Morvaország Littau városában, ki arról volt nevezetes hogy 107 éves korában második házasságra egy 19 éves leánnyal lépett, ki két gyermekkel ajándékozta meg.

* Az erdélyi jégverések. Egy Maros-Vásárhelyről Tordára utazó a következő szomorú rajzát adja az azon a vidéken Kutyafalvánál tapasztalt jégverésnek: „A látvány, mely Kutyafalvánál előttem feltárt, jajkiáltást sajgolt ki mellemből. Az országot mind két oldalán a buja, reménygazdag vetések letarolva heverték, mintha romboló hadsereg vonult volna rajtuk keresztül, egyedül azon ezéltől, hogy összetörjön s legázoljon mindent. E borzasztó pusztítás a kutyafalvi és marosludasi határokat érte, és egy déli tizenkét óraker (június 13-án) történt jégvihar szomorú emléke. Hasonló pusztításról fogalmam sem volt. A vetések csépett gabnához hasonlítottak: minden szál, minden kalász nem csak le volt törve, de a szó szoros értelmében összezúzva. A tavaszi vetések, különösen a kukuricza mintha csak a földre volna erőszakkal betömve. Mily nagy lehetett a jég ereje, az is mutatja, hogy a kutyafalvi templom s más zsindeyes házak fedele mint szita volt ályugatva, a fák nemesak lombjaiktól, de még kérgöktől is meg voltak fosztva. Kutyafalván tul tyuktojásnyi nagyságu jégsemekeket láttam még este is melyeket a zivatarra következő égető lövés sem birt fölolvastani. A kutyafalvi révnél dolgozó révések beszélték, hogy a jég ökök, közbe közbe emberfej nagyságu? volt. E borzasztó zivatarnak 2 nő és 2 gyermek esett áldozatul, kik a mezőn dolgoztak. Agyon-sújtott állatokat magam is láttam. — A kár jelentékeny, sőt az illetőkre nézve az aratás reménye elvészett.“ Mező-Bándról hasonló szomorú tudósítást közöl a Kol. Közlöny. Ugyan is mint levelező írja, június 17-én délelőtti fél 12 óraker borzasztó felleg emelkedett Mező-Kapus felől, mely mindenké remülése ejtett, s roppant zúgással és szellel oly nagy jég hullást fejtett ki, minőről itt még senki sem emlékszik, midőn oly nagyok mint egy tyuk tojás is volt s így elpusztít minden sarlós gabonánkat, ugy annyira, hogy némely helyeken még szalmája sem maradt, pedig husz harmincz esztendőtl sem emlékszünk, hogy szebb vetéseink lettek volna. Számítalan juhok, bárányt sertést és több lovat ölt meg a határon, több mezei munkásnak fejét több helyeken betörte. A kár megbecsülhetetlenül még nyomasztóbb, mivel itt jég ellen biztosítva senki sem vala, pedig be ohajtandó volna! —A—d.

— Gazdatisztek és kereskedő segédek fölvetelére) a „Jószág és hazai termények orsz. adás-vevési ügynöksége“ külön osztályt nyitott, s ezelra a hiv. Engedélyt is megkapta. Az eddigi gyakorlat szerint a gazdatisztek és kereskedősegédek csupán magánaton nyerhettek alkalmazást s egyes közbenjárók zsarolásainak nem ritkán nagy mértékben ki voltak téve. Az ügynökség midőn e hiányon segít, ismét egy régi bajt orvosol, azért vállalat közhelyeslést és fölkarolást érdemel. Az eljárás e tekintetben a következő: 1) Az alkalmazást kívánó gazdatisztek, kereskedősegédek, könyvvezetők s gyakornokok az országos ügynökség felvételi osztályánál jelentkezve, az állomás minősége iránti szándékukat bejegyeztetik és a szükséges bizonyítványokat arról hogy hol, kinél hány évig és mily minőségben voltak alkalmazva, — térítvény mellett az intézet rendelkezésére átadják. Megjegyzendő, hogy ezt akár személyesen tehetik, akár posta útján bérmentes levelekben, melyek „Az országos ügynökség gazdatiszt és kereskedősegéd felvételi osztályának“ Pesten, országot 4. sz. a. ezimzendők. — 2) Gazdatisztet vagy pedig kereskedősegédet, könyvvezetőt és gyakornokot keresők ebbeli szándékukat szintén az intézetnél jegyeztetik be. — 3) Minden egyes bejegyzésért 50 kr., — és a kieszközölt minden egyes állomásért az alkalmazást nyert által, az első egy évi fizetés után 2 száztól az ezt adó részért pedig 1 száztól lesz fizetendő.

Szerkesztői posta.

—M. D—nek. A küldemény elkésett, de azért nagy köszönettel vettük, s azon leszünk, hogy mielőbb rákerüljön a sor.

—K. S—nak Munkácsra. Önnek a lapot megindítottuk, s kérjük további szives közreműködését.

Vásári tudósítások.

Unghvár. Június 30-án tartott hetivásárunk elég népes volt, de semmit sem lehetett eladni illő áron. Az élet ára oly csekély, hogy csak az prédálja el folyó áron, a kinek a pénzre égető szüksége van. — Buza köblönki 6 ft. 40 kr. 7 fr. Rozs 4 ft. 60—80 kr. Tengeri 4 ft. 80 kr. 5 ft. Zab 2 ft. 20—60 kr. Időjárásunk esős.

Munkács. Mult hó 27-éről a piaci árak hiteles kimutatása: Buza a. aust. mérőnkint 3 ft. 60 kr. 4 ft. Rozs 2—2 ft. 20 kr. Árpa 1 ft. 80 kr. Zab 1 ft. 75—80 kr. Tengeri 2 ft. 50—60 kr. Szóna 2 ft.

Kassa. Mult hó 29-ről a piaci árak hiteles kimutatása: Buza pozsonyi mérőnkint 3 ft. 70 kr. 4 ft. Rozs 2 ft. 60—70 kr. Zab 1 ft. 80—90 kr. Tengeri. 3 ft. 20—40 kr.

Tokaj. Mult hó 24-éről a piaci árak hiteles kimutatása: Buza köblönki 9 ft. Rozs 6 ft. Árpa 5 ft. Zab 4 ft. Tengeri 7 ft. Szesz itezéknint 23 kr.

Gálszécs. Mult hó 30—a piaci árak hiteles kimutatása. — Buza köblönki 6 ft 70 kr Gabona 4 — 60. kr Árpa 4 ft — kr Zab 3 ft. 30. kr. szóna 1 ft. 70. kr

S. a. Ujhely. Mult hó 28-ról a piaci árak kimutatása: Buza köblönki 7—7 ft. 40 kr. Rozs 5—5 ft. 40 kr. Tengeri 5 ft. 20 kr. 6 ft. Zab 3 fr

Haszonbérleti Hirdetés.

Gömör-megyei Szkárosi Jakos Kubinyi Kálmán Zemplén-megyében helyezett Kohányi, Gálszécsi és Álbini pusztai már tagosított, ugy a Gerendai most tagosítás alatti birtoka, a Dargoi határban külön kihalított erdővel, s az itt megnevezett helyeken a tulajdonost illető kir. kisebb vagy közbirtokossági haszonvételek, s a Kohányi határban lévő malommal együtt, a jövő 1865-dik évi aprilis hó 24-től bérbe adandók, lévén, a haszonbéri föltételeket S. a. Ujhelyben Kálniczky Károly ügyvédnél, vagy Ungvárt a „Felvidék“ szerkesztőségénél a bérleti kívánók megtekinthetik.

Haszonbérleti Hirdetés.

Az unghvári G. Cath. Székesegyház **Konczházi** birtoka, mely áll: 240 hold szántó 139 hold rét, 619 hold erdő földből makkoltatás legelés, és meghatározott tűzi fa illetőséggel; — külön ellátott gazdasági épületekből, bérleti beruházmány, s kir. kisebb haszonvételekből, 1865-ik év ápril 24-től 9. egymásutáni évekre haszonbérbe adatik.

A bérlet feltételei Nagyságos Zombory János kanonok úrnál, s az alólirt irodájában megtekinthetők.

Az írásbeli bérleti ajánlatok, a fent tisztelt kanonok úr által folyó év Julius 31-ig fognak elfogadtatni, s a bérleti szerződés a főtisztelendő székes káptalan jóvá hagyásával kiadatni.

Kelt Unghvárt június 25-én 864

Markos György

Egyházmegyei sz. széki s alapítványi ügyész.

Haszonbérlet.

Berhelyi Clementina, Unghmegyében Kereszten és Tasolyán lévő összes birtokát hat évre — bár mely naptól kezdve, haszonbérbe kiadja. Bővebben értekezhetni Kereszten.

Haszonbérleti hirdetés!

Egy tagosított birtok Tibán Unghmegyében öt évre haszonbérbe adandó. Bővebb tudósítást nyerhetni Oesterreicher Markusnál Unghvárt a régi hídfőnél.